

(II) 4232.

३. सु, सँवति v. l. für सु (गौ) Dhātup. 22, 42. Vop. 8, 95. घसावीत्, सुषवित्, सुषविव, सविता und सेता 96.

6. सु adv. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. Vop. 1, 8. über die euphonischen Veränderungen des Wortes (सु, षू), über die Dehnung eines vorangehenden Vokals und über den Wandel eines nachfolgenden न in ण handeln VS. Pañr. 4, 183. TS. Pañr. 3, 7. 14. P. 6, 3, 134. 8, 3, 107. 4, 27. wohl, gut; überhaupt verstärkend oder versichernd: gewiss, leichtlich, völlig u. s. w. wie wohl in älteren deutschen Liedern. Die indischen Lexicographen geben dem Worte folgende Bedeutungen: पूजन (पूजा) AK. 3, 5, 5. Med. avj. 79. निर्भर AK. 3, 5, 2. H. 1535. Schol. Med. भूष, अनुमति, कृच्छ्र, समृद्धि Med. घनापास BHAR. zu AK. nach CKDa. 1) selbständig; nie am Versanfang; im AV. selten und meist in Verbindung mit उ. उ सु RV. 1, 26, 5. 4, 6, 2. 20, 4. विमो घस्य मातरम् AV. 1, 2, 1. 6, 84, 3. मो सु RV. 2, 18, 3. 3, 55, 2. AV. 5, 11, 7. मा सु VS. 11, 68. उत सु RV. 8, 2, 42. इत्सु 4, 22, 10. छा सु 8, 34, 12. प्र सु 1, 136, 1. 8, 6, 32. वि षू 2, 28, 7. 8, 32, 19. नि षू 5, 13. घधि षू 8, 24, 7. पर्य षू 9, 110, 1. घस्मात्सु 1, 9, 6. 17, 7. घस्मन्यं सु 3, 30, 21. घस्माकं सु 31, 14. घस्माभिः सु 8, 70, 8. त्वं सु VS. 4, 14. घस्मे सु 4, 32, 14. स सु 12, 1. इमं सु 2, 35, 2. इदं सु AV. 14, 2, 8. यं स्वमं ज्ञानं RV. 2, 14, 5. सकृत्सु 16, 8. 8, 1, 14. नमः सु तै VS. 12, 63. वस्वी सु ते RV. 7, 20, 10. जीवाते सु 18, 59, 5. नि मांमन्त्रे पुर इन्द्रः सु सर्वाः RV. 7, 26, 3. सु कम् am Ende 1, 191, 6. 2, 53, 2. नास्माञ्छाकात्स्वेत्यमिव nicht wohl TS. 6, 1, 2, 1. बोधा सु RV. 7, 22, 3. वृषस्व सु 3, 24, 2. मन्दस्वा सु 8, 6, 39. पिबा सु 17, 4. AV. 8, 32, 1. ज्ञा सु गेच्छ 18, 24, 5. न वै सु विडुरिव मनुष्या नक्षत्रम् Kāṭh. 8, 3 bei WEBER, Na x. 2, 296. सु वेद KENOP. 9. सुमो ज्वलती स्वाभिष्येत् M. 11, 102. सु विराजते स्म MBh. 4, 2089. स्वनुयास्यति 8, 1321. सु शक्यते R. 2, 33, 4. सु समीक्ष्यताम् Spr. (II) 1402. सु संदधीत 1961, v. l. सु शोभते 4157. स्वनुषीयताम् 6275. स्वशिलपत् Rīdā-Tar. 4, 51. — MBh. 3, 14392 und 7, 8603 hat die ed. Bomb. तु und हि st. सु. Vor einem absol. MBh. 7, 5783 (सो ऽभिदुत्य st. स्वभिदुत्य ed. Bomb.). विचित्य Māñk. 103, 16. बद्धा 176, 1. चित्य und विचार्य Spr. (II) 7100. छात्रा WEBER, Kāṣṇāś. 291. — 2) am Anfange eines comp. vor Adjectiven und Substantiven (über solche comp. handelt P. 1, 4, 94. 2, 1, 6. 5, 4, 69. 6, 2, 117. fgg. 145. 172. fgg. 195. 7, 1, 68. 8, 1, 67. fg. Vārti. 4 zu 1, 4, 60. Vārti. 1 der SAUKA zu 2, 2, 18. Vop. 6, 35). स्वलकृत schön geschmückt MBh. 3, 2114. सुरतित wohl gehütet 2144. सुप्रीत hocheifrent R. 1, 1, 76. सूच्छितघ्न 2, 43, 10. सुसंरब्धतर 6, 31, 44. सुसाध्य gut zu handhaben PAÑKAR. 4, 8, 33. सुमनोहर überaus reizend MBh. 1, 5976. सुदारुण R. 1, 8, 12. सुसूक्ष्म VARIH. Bāh. 8, 11, 44. सुनिखिलम् ganz vollständig HARIV. 7034. सुप्राकृत ganz gemein R. GORR. 2, 11, 24. सुसित schön weiss PAÑKAR. 3, 11, 8. सुसुगन्ध sehr wohlriechend VARIH. Bāh. 8, 48, 32. सुदुष्कर sehr schwer zu vollbringen MBh. 1, 6118. सुनिस्त्रिंश ein schönes Schwert MBh. 6, 5639. सुभक्ष्य eine prächtige Speise Spr. (II) 7113. सुसकाय einen guten Gefährten habend M. 7, 31. सुललाट eine schöne Stirn habend R. 1, 1, 12. सुकर (s. d.) leicht auszuführen, सुलभ (s. d.) leicht zu erlangen, सुसंतोष (s. d.) leicht zu befriedigen. — सु verhält sich wohl zum demonstrativen स wie कु zum interrogativen क. Vgl. सुतराम्.

VII. Theil.

सुकर्ति f. gute Hilfe: सुकृतयो व ऊतयः RV. 8, 47, 1.

सुकत m. N. pr. eines Āṅgirasa, Liedverfassers von RV. 8, 81. fg. RV. ANUKR. Ind. St. 3, 244, a.

सुकङ्कवत् m. N. pr. eines Berges MĀK. P. 58, 4. वैकङ्क VP. 2, 2, 25.

सुकण्टका f. Alos indica Royle RĪĀN. im CKDa.

सुकण्ठ 1) adj. (f. ई) eine schöne Stimme habend: गन्धर्वो Bṛāg. P. 10, 84, 46. — 2) m. N. pr. eines Sängers Verz. d. Oxf. H. 141, b, 40.

सुकण्डु m. = कण्डु Jucken, Krätze ÇANDAR. im CKDa.

सुकथा f. eine schöne Geschichte KATHĪS. 124, 251.

सुकन्द m. die Wurzel von Scirpus Kysoor (कशेरु) Rozb. RĪĀN. 8, 145.

सुकन्दक m. 1) Zwiebel AK. 2, 4, 5, 13. = मुखालु RĪĀN. 7, 67. = वाराहीकन्द 86. — 2) pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 360 (VP. 101).

सुकन्दिन् m. = शूरण RĪĀN. 7, 62.

सुकन्यक adj. eine hübsche Tochter habend Vop. 7, 23. — Vgl. सुकन्याक.

सुकन्या f. N. pr. einer Tochter Çarjāta's (Çarjāti's) und Gattin Kījavana's ÇAT. Bā. 4, 1, 5, 6. 40, 13. MBh. 1, 939. 3, 10321. fgg. 17035.

5, 3970. HARIV. 643. VP. 334. Bṛāg. P. 9, 3, 2. fgg. HALL in der Einl. zu VĀSĀVAD. 50. Mutter Māñkanaka's (Vater Mātariçvan) MBh. 9, 2245.

सुकन्याक adj. = सुकन्यक Vop. 7, 23.

सुकपर्द adj. (f. घा) schönes Haargewinde habend VS. 11, 56.

सुकपोल adj. (f. घा) schönwangig Bṛāg. P. 4, 25, 22. सुकपोलास्य ein Gesicht mit schönen Wangen habend 24, 46.

सुकमल n. eine schöne Lotusblüte KĪLAĀKRA 2, 122.

सुकर adj. (f. घा) P. 3, 3, 126. Vop. 26, 197. 1) leicht ausführbar RV. 8, 69, 6. P. 5, 1, 93. M. 7, 55. R. 2, 52, 90 (nach dem Comm. घ०). 57, 20. परापदेशे पाण्डित्यं सर्वेषां सुकरं न्याम् Spr. (II) 3987. 4971, v. l. 7055. ŚiH. D. 740. DAÇAK. 68, 11. HIT. 113, 16. घ० MBh. 8, 99. R. GORR. 2, 15, 86. 4, 21, 8. Spr. (II) 4354. mit einem infin. leicht zu 90. KATHĪS. 22, 38. SARYADARÇANAS. 82, 1. — 2) leicht zu behandeln, fügsam, fromm: eine Kuh AK. 2, 9, 71. H. 1271. — 3) mit Leichtigkeit Etwas ausführend, — zu Wege bringend Vop. 24, 8. — Vgl. सौकरिय, सौकर्य und दुष्कर.

सुकरल n. nom. abstr. zu सुकर 1) SARYADARÇANAS. 119, 16. NĪLAK. 114.

1. सुकर्ण m. ein schönes Ohr Bṛāg. P. 8, 12, 20.

2. सुकर्ण 1) adj. schönohrig. — 2) m. N. pr. eines Rākshasa R. 6, 18, 12. — 3) f. ई die Cologuinthen-Gurke RĪĀN. im CKDa.

सुकर्णक 1) m. ein best. Knollengewächs (कृत्तिकन्द) RĪĀN. 7, 80. —

2) f. सुकर्णिका Salvintia cucullata Rozb. ÇANDAR. im CKDa.

1. सुकर्मन् n. ein gutes Werk PAÑKAR. 1, 6, 42.

2. सुकर्मन् 1) adj. P. 6, 2, 117. a) kunstfertig, geschickt; subst. Künstler RV. 4, 2, 17. 33, 9. NĪR. 8, 13. भिषज्ञा VS. 20, 75. die Finger RV. 9, 70, 4. 8. 99, 7. = देवशिल्पिन् der Künstler der Götter H. an. 3, 435. Med. n. 224. — b) tugendhaft H. an. RĪĀ-TAR. 1, 190. 5, 113. — 2) m. a) Bez. eines astr. Joga (der 7te im विष्कम्भादि CKDa.) H. an. Med. Koshṭhalpa. im CKDa. — b) N. pr. a) eines Fürsten MBh. 2, 132. eines Sohnes des Çaphalka Bṛāg. P. 9, 24, 15. — ß) eines Lehrers VP. 3, 6, 1. 2. Verz. d. Oxf. H. 85, a, 39. fg. 44. Bṛāg. P. 12, 6, 76. COLLEBR. Misc. Ess. 1, 17. — γ) pl. einer Klasse von Göttern unter dem